

JACEK DUNIN SZPOTAŃSKI (1927-2019)

JACEK SZPOTAŃSKI

Urodził się w dniu 17 sierpnia 1927 r. w Warszawie.

Zmarł w dniu 3 stycznia 2019 r. w Warszawie.

Był synem Kazimierza Szpotańskiego (1887-1966) i Marii (1897 – 1984)

Jacek Szpotański – zdjęcie z 2016 r.

Rodzice Jacka – zdjęcia z 1926 r. i z 1929 r.

Jacek z siostrą Krystyną (ur. w 1923 r.)

**W dzieciństwie lubił jeździć na kucyku
i już interesował się techniką**

**Był też obecny na spotkaniu z Prezydentem I.Mościckim
na Zamku królewskim w 1937 r.**

Pragnieniem ojca było, aby Jacek potrafił w przyszłości kierować wielką, stale rozwijającą się fabryką. Już od młodych lat sukcesywnie zapoznawał go z urządzeniami elektrycznymi.

Jacka już jako ucznia szkoły podstawowej zabierał w teren, gdzie były instalowane urządzenia wyprodukowane w fabryce. Na zdjęciu Jacek pod stacją transformatorową sieci przesyłowej elektrowni w Jabłonnej. Elektrownia należała do hrabiego Potockiego.

Już w czasie wojny, ojciec zabierał Jacka na teren budowy, a w 1942 r. na uroczyste uruchomienie linii 150 kV z Elektrowni Rożnów do Warszawy.

Po ukończeniu szkoły podstawowej Jacek uczęszczał do szkoły zawodowej im. Konarskiego o kierunku elektrycznym. Zgodnie z programem szkoły, odbywał praktyki zawodowe w fabrykach, m.in. Braci Borkowskich, Perkun, Perun. Jednak najtrudniejszą praktykę musiał odbywać w fabryce swojego ojca, gdzie nie tylko nie miał żadnych ulg, ale przeciwnie zwiększone wymagania. Po ukończeniu szkoły w czerwcu 1944 r. uzyskał stopień czeladnika i już od lipca ojciec zatrudnił go w swojej fabryce.

Po ukończeniu studiów Jacek Szpotański nie mógł ponownie podjąć pracy w fabryce ojca, gdyż rodzina Szpotańskich miała zakaz wstępu do fabryki.

Jako absolwent wyższej uczelni musiał odbyć tzw. nakaz pracy. Była to praca w Kopalni Węgla Kleofas w Katowicach – Załężu, początkowo na stanowisku sztygara, a następnie jako nadsztygar elektryczny.

W 1952 r. powrócił do Warszawy, zamieszkał z rodzicami na Żoliborzu i mógł rozpocząć pracę w energetyce zawodowej.

W tym samym roku ożenił się ze swoją wieloletnią przyjaciółką Ireną Lebert (1929-2002), z zawodu lekarz internista.

Na zdjęciu siedzą Jacek z żoną i z dziećmi. W środku stoją synowa i zięć oraz wnuk i dwie wnuczki. Zdjęcie pochodzi z lat dziewięćdziesiątych. Jacek doczekał się wnuka i 3 wnuczek oraz 3 prawnucząt.

Pracę w zawodowej energetyce rozpoczął w dziale technicznym, w Zarządzie Energetycznym Okręgu Centralnego w Warszawie, które w 1959 r. zostało przekształcone w Zakłady Energetyczne Okręgu Centralnego (ZEOC). Następnie został przeniesiony do biura projektowo-konstrukcyjnego, na stanowisko projektanta stacji energetycznych, a później jako kierownik tego biura. Uczestniczył w pracach zespołów opracowujących koncepcje i plany rozwoju sieci przesyłowych 220 i 110 kV oraz rozdzielczych 110 kV i 15 kV na obszarze Okręgu Centralnego, Wtedy zostały też dopracowane zasady współpracy elektrociepłowni warszawskich z systemem energetycznym dla aglomeracji warszawskiej.

Niezależnie od pracy związanej z energetyką zawodową osobiście zaangażował się w budowę ośrodka wypoczynkowego dla energetyków w Jastrzębiej Górze.

Pracując w biurze projektowym, równocześnie studiował ,w systemie wieczorowym, ekonomię na Uniwersytecie Łódzkim. Studia te ukończył w 1966 r., uzyskując tytuł magistra ekonomii. Oznaczało to, że odtąd był nie tylko inżynierem elektrykiem, ale też magistrem ekonomii.

To równocześnie wzbudziło duże zainteresowanie jego osobą. Wybrał pracę w Zakładzie Energetycznym Warszawa-Teren na stanowisku dyrektora ds. inwestycyjnych. Po niecałym roku pracy został skierowany na roczny staż techniczny we Francji, organizowany przez francuską agendę rządową ASTEF. W ramach programu stażowego miał możliwość zapoznania się z francuskimi producentami aparatów elektrycznych. Po ukończeniu stażu otrzymał dyplom z wyróżnieniem i zaproszenie na tzw. après un stage (czyli pracę po stażu), który odbył dopiero w 1970 r., trwał on 3 miesiące.

W 1968 r. Jacek Szpotański objął stanowisko zastępcy dyrektora ds. sieci w Zjednoczeniu Energetyki. Prowadził wiele projektów, Między innymi przewodniczył komisji odbioru stacji w ZEOPd w 1968 r., zdjęcie poniżej.

W 1978 r. objął stanowisko zastępcy dyrektora departamentu planowania i rozwoju perspektywicznego w nowoutworzonym Ministerstwie Energetyki i Energii Atomowej (MEiEA). W kolejnych latach był dyrektorem departamentu eksploatacji i dyrektorem jednostki organizacyjnej MEiEA ds. sieci elektroenergetycznych.

Pracując w MEiEA koordynował prace związane z opracowaniem koncepcji, a następnie realizacją sieci elektroenergetycznych najwyższych napięć na obszarze całego kraju. Tu w znacznym stopniu wykorzystywał doświadczenia pozyskane w czasie stażu jaki odbył we Francji. W pracy zawodowej współpracował w wieloma polskimi wybitnymi specjalistami w dziedzinie energetyki.

W stosunku do pracowników był szefem wymagającym, ale jednocześnie potrafiącym docenić ich osiągnięcia zawodowe. Potrafił skupić wokół siebie ludzi wzajemnie życzliwych i potrafiących współpracować między sobą. To w znacznym stopniu zwiększało jego autorytet w środowisku elektryków, a to już nie było mile widziane przez środowiska polityczne.

Po likwidacji MEiEA w 1981 r. został przeniesiony do nowopowstałego Ministerstwa Górnictwa i Energetyki na stanowisko wicedyrektora departamentu, a w 1982 r. przeszedł na emeryturę.

Był członkiem Związku Zawodowego Pracowników Energetyki od 1.05. 1952 r. Za działalność związkową został odznaczony m. in. Honorową Odznaką Związkową (1981).

W latach 1983-87 był konsultantem w Instytucie Elektrotechniki w Międzylesiu.

Jacek Szpotański wstąpił do SEP w 1953 r. Był aktywnym członkiem stowarzyszenia. W latach 1975–1980 pełnił funkcję wiceprezesa Oddziału Warszawskiego SEP, przy czym na przełomie lat 1977/78 pełnił obowiązki prezesa OW SEP, w związku ze śmiercią urzędującego prezesa.

Funkcję Prezesa Zarządu Głównego SEP pełnił w kadencjach 1981-1984, 1984–1987 oraz 1990–1994, a kadencji 1994-1998 był członkiem Zarządu Głównego.

**1983 r.
Jubileusz 85. prof. Janusza Groszkowskiego**

**1984 r.
Jubileusz 80. prof. Jana Podoskiego**

Inspirował współpracę SEP ze stowarzyszeniami elektryków w innych krajach, przede wszystkim Francji, Niemiec, Węgier i Włoch. Podtrzymywał organizowanie na przemian Dni Elektryki Polskiej w tych krajach i w Polsce Dni Elektryki -Francuskiej, - Niemieckiej, -Węgierskiej.

Był inicjatorem ustanowienia Dnia Elektryki - 10 czerwca, uroczystości organizowanej przez SEP. Po kilku latach polski dzień elektryki został podjęty przez stowarzyszenia w innych krajach i przyjął nazwę „Międzynarodowy Dzień Elektryki”.

Dni Elektryki Francuskiej w Warszawie w 1985 r.

**SEP – Państwowa Agencja
Atomowa, 1983 r.**

**SEP – Ministerstwo Gospodarki
Paliwowej i Materiałowej, 1987 r.**

Bielsko Biała

Był członkiem wielu organizacji technicznych, gospodarczych i społecznych. Między innymi: Conseil International des Grands Reseaux Electriques (CIGRE), International Union of Producers and Distributors of Electrical Energy (UNIPED), Polski Komitet Światowej Rady Energetycznej, Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej (PTPiREE), Stowarzyszenie Przemysłowców Polskich, Akademia Inżynierska, Polskie Towarzystwo Nukleoniczne, Stowarzyszenie Rodu Duninów herbu Łabędź.

Jacek Szpotański uczestniczył w corocznych spotkaniach członków Stowarzyszenia Rodu Duninów

Był również członkiem Polskiego Komitetu Wielkich Sieci Elektrycznych (PKWSE), stowarzyszenia afiliowanego przy CIGRE. Za aktywną działalność na rzecz CIGRE otrzymał w godność "Distinguished Member of CIGRE".

Za pracę zawodową i stowarzyszeniową został uhonorowany odznaczeniami państwowymi: **Srebrnym Krzyżem Zasługi (1957), Krzyżami Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1984).**

**W 1984 r. na XXIII WZD w Poznaniu
Vice premier Zbigniew Szalajda
odznaczył Jacka Szpotańskiego
Krzyżem Oficerskim Orderu
Odrodzenia Polski**

W 1987 r. XXIV WZD nadał mu godność Członka Honorowego SEP. Jest również członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej

Za pracę zawodową i stowarzyszeniową został uhonorowany również odznaczeniami:

- **resortowymi:** Zasłużony dla Energetyki (1977), Zasłużony pracownik Zakładu Energetycznego Łódź-Województwo (1976), Zasłużony pracownik łączności (1983), 50 - lecia elektryfikacji kolei w Polsce (Minister Komunikacji), Zasłużony pracownik Zakładów Energetycznych w Lublinie (1977), Zasłużony pracownik Elektromontażu (1978), Uchwałą Konferencji Samorządu Robotniczego w 1974 r. otrzymał odznakę honorową Zasłużony Pracownik ZWAR;
- **samorządowymi:** Złota Odznaka Honorowa - Warszawska Syrenka (1979), Zasłużony dla Warmii i Mazur (1980), Za zasługi w rozwoju Województwa Koszalińskiego (1980);
- **stowarzyszeniowymi:** Srebrną, Złotą (1984) i Diamentową Odznaką Honorową NOT ; Srebrną (1975), Złotą (1979) i Szafirową (2016) Odznaką Honorową SEP; Medalami SEP: im. prof. M. Pożaryskiego, im. J. Groszkowskiego, im. A. Hoffmanna, im. J. Obrąpalskiego, im. K. Szpotańskiego, im. S. Fryze, im. S. Bielińskiego (O. Krakowski), im. K. Idaszewskiego (O. Wrocławski), im. Stanisława Szpora, im. Z. Białkiewicza (O. Zagłębia Węglowego), im. E. Jezierskiego (O. Łódzki), im. Jana Nowackiego (O. Warszawski), im. G. Narutowicza (Akademia Inżynierska), Brązową Odznaką Polskiego Związku Jeździeckiego (1977).

W 1985 r. został odznaczony francuskim Medalem Ampera.

W 1987 r. XXIV WZD nadał mu godność Członka Honorowego SEP.

Jest również członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej.

W wyniku urazu, Jacek miał bardzo duże ograniczenia w poruszaniu się. Poruszał się na wózku inwalidzkim. To przede wszystkim uniemożliwiało mu wyjście z domu.

Spotkanie z zespołem opracowującym monografię Kazimierza Szpotańskiego

Jacek Szpotański – stoją od prawej A. Rukowicz, Z. Filingier, I. Gogolewski 2013 r.

Jedno ze spotkań w tygodniu imieninowym w 2016 r.

Jubileusz 90., zorganizowany przez SEP w 2017 r.

**Wrzesień 2018 r. Rozpoczęcie Roku Akademickiego na Uniwersytecie SWPS.
Uniwersytet mieści się na terenie Fabryki Szpotańskiego na Kamionku.
Było to ostatnie publiczne wystąpienie Jacka Szpotańskiego .**

Po jego śmierci Kondolencje napłynęły nie tylko z kraju

Pani Ewa Mejro-Ostrowski, córka prof. Czesława Mejro mieszkająca na stałe w Paryżu, napisała:

Prosimy przyjąć wyrazy współczucia. Żegnamy coraz częściej naszych kolegów czy przyjaciół emigrantów, są to trudne chwile. Pomodlimy się w intencji zmarłego.

Doczekał szczęśliwie wydania książki o Ojcu i o czasach w których sam, jako syn Kazimierza, brał czynny udział, od chwili przyjścia na świat.

Przypuszczamy że będzie pięknie pożegnany przez cały Świat Elektryków Polskich.

Wdzięczni będziemy za fotografie z uroczystości pogrzebu.

Cześć Jego Pamięci

Opracowanie prezentacji: Zbigniew Filingier OW SEP

**Na podstawie wcześniejszych publikacji opracowanych przez:
Lecha Bożentowicza, Ryszarda Frydrychowskiego i Zbigniewa
Filingera**